നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിൻറെ സഹായത്തോടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൻറെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2021] 7 എസ്.സി ആർ 750

ഡയറക്ടർ ഓഫ് ഇൻകം ടാക്സ്,ന്യൂഡൽഹി

വേഴ്സസ്

മെസ്സേർസ് മിത്സുബിഷി കോർപ്പറേഷൻ

(2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1262)

2021 സെപ്റ്റംബർ 17

[ജസ്റ്റിസ് എൽ നാഗേശ്വര റാവു,ജസ്റ്റിസ് അനിരുദ്ധ ബോസ്]

1961-ലെ ആദായനികുതി നിയമം – വകുപ്പുകൾ 190, 201, 209, 234B – 2012-ലെ ധനകാര്യ നിയമം മുഖാന്തിരം വകുപ്പ് 209(1)(d)-ൽ കൂട്ടിച്ചേർത്ത നിബന്ധന– വകുപ്പ് 209 (1)(d)-യുടെ വ്യാഖ്യാനം-ജപ്പാനിൽ ഏകാംഗീകൃതമാക്കിയതും ഇന്ത്യയിൽ പ്രവർത്തനങ്ങളുള്ളതുമായ ഒരു നോൺ-റസിഡന്റ് കമ്പനിയാണ് എതിർകക്ഷി-നികുതിദായകൻ–12.10.2006-ന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 143 (2) പ്രകാരം എതിർകക്ഷി-നികുതിദായകന് നോട്ടീസ് നൽകി-നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളും ഇന്ത്യയും ജപ്പാനും തമ്മിലുള്ള ഇരട്ട നികുതി ഒഴിവാക്കൽ കരാറിന്റെ അനുച്ഛേദങ്ങൾ 4, 5, 6 എന്നിവയും ചേർത്തുവായിക്കുന്നതിൽ നിന്ന്, നികുതിദായകന്റെ വരുമാനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഇന്ത്യയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന് സമ്പാദിക്കുന്നതാണെന്നും അതിനാൽ ആ വരുമാനത്തിന്മേൽ ഇന്ത്യയിൽ നികുതി ചുമത്താമെന്നും വിധിച്ചുകൊണ്ട് 1998-99 മുതൽ 2004-05 വരെയുള്ള കാലയളവിലേക്കുള്ള നികുതിനിർണ്ണയ ഉത്തരവ് പാസ്സാക്കി-എതിർകക്ഷി-നികുതിദായകൻ

കമ്മീഷണർ ഓഫ് ഇൻകം ടാക്സ് (സി.ഐ.ടി) മുൻപാകെ ഫയൽ ചെയ്ത അപ്പീലുകളിൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 234B പ്രകാരം പലിശ ചുമത്തുന്നത് മാത്രമാണ് ചോദ്യം ചെയ്തത്- സി.ഐ.ടി അപ്പീലുകൾ തള്ളി-എതിർകക്ഷി ഇൻകം ടാക്സ് അപ്പലേറ്റ് ട്രിബ്യൂണലിൽ (ഐ.ടി.എ.ടി) അപ്പീൽ നൽകി-എതിർകക്ഷിക്ക് നൽകുന്ന തുകയിൽ നിന്ന് സ്രോതസ്സിൽ കിഴിക്കുന്ന നികുതി ഈടാക്കാമായിരുന്നു എന്നിരിക്കെ, വകുപ്പ് 234B പ്രകാരമുള്ള പലിശ അടയ്ക്കാൻ എതിർകക്ഷി ബാധ്യസ്ഥനല്ലെന്ന് അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് ഐ.ടി.എ.ടി വിധിച്ചു – ഈ തീരുമാനം ഹൈക്കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടെങ്കിലും ഹൈക്കോടതി പ്രസ്തുത അപ്പീൽ തള്ളുകയും ഐ.ടി.എ.ടിയുടെ ഉത്തരവ് ശരിവയ്ക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത് – ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തെ തുടർന്ന് സുപ്രീം കോടതിയിൽ നിരവധി അപ്പീലുകൾ ഫയൽ ചെയ്യപ്പെട്ടു – നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 234B വേറിട്ട് വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും 2012-ലെ ധനകാര്യ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 209-മായി ചേർത്തു വ്യാഖ്യാനിക്കണമെന്നും എതിർകക്ഷി-നികുതിദായകൻ വാദിച്ചു-എന്നാൽ വകുപ്പ് 234B വേറിട്ട് വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്നതാണ് എന്നായിരുന്നു റവന്യൂവിന്റെ നിലപാട്-വിധിച്ചത്: മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുമ്പോഴാണ് വകുപ്പ് 234B പ്രകാരം പലിശ അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത്– വകുപ്പ് 234B-യിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന"നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട നികുതി"എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ നിർവചനം സ്രോതസ്സിൽ നിന്ന് കിഴിക്കുകയോ ചുമത്തുകയോ ചെയ്യുന്ന നികുതിയെ ബന്ധപ്പെട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും, വകുപ്പ് 234B-യുടെ മുൻവ്യവസ്ഥകൾ, അതായത്, മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യതയും അത്തരം നികുതി അടയ്ക്കാതിരിക്കുകയോ ഭാഗികമായി മാത്രം അടയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതും സംബന്ധിച്ച് ബോധ്യപ്പെട്ടതിനു ശേഷം മാത്രമേ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട നികുതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പലിശ ഈടാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ-അതിനാൽ, നികുതിദായകൻ നൽകേണ്ട മുൻകൂർ നികുതി കണക്കാക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 209 അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് വകുപ്പ് 234B-യുടെ ഉള്ളടക്കം വ്യാഖ്യാനിക്കാനാകില്ല-കിഴിവ് കൂടാതെയോ നികുതി ചുമത്താതെയോ എന്തെങ്കിലും വരുമാനം ലഭിച്ച ഒരു നികുതിദായകൻ, അത്തരം വരുമാനത്തിന്മേൽ നികുതി അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന, വകുപ്പ് 209(1)(d)-യിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള

നിബന്ധന വകുപ്പ് 209(1)(d)-യിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് നല്കിയിട്ടുള്ള ഒരു അപവാദമാണ്- ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി ആദായനികുതി കിഴിക്കാതെ നികുതിദായകന് പണം നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ട മുൻകൂർ നികുതി കണക്കാക്കുമ്പോൾ പ്രസ്തുത നികുതിത്തുക അതിൽ നിന്ന് കിഴിക്കാനാകില്ലെന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ നിബന്ധന വ്യക്തമാക്കുന്നു-അതേസമയം, 2012-2013 സാമ്പത്തിക വർഷത്തിന് മുൻപുള്ള എല്ലാ നികുതി നിർണ്ണയങ്ങളിലും, ഒരു നികുതിദായകൻ നൽകേണ്ട മുൻകൂർ നികുതി കണക്കാക്കുമ്പോൾ കിഴിക്കാനോ ചുമത്താനോ കഴിയുന്ന ആദായനികുതി അതിൽ നിന്ന് കിഴിക്കാൻ നികുതിദായകന് അവകാശം നൽകാനാണ് വകുപ്പ് 209(1)(d)-ൽ നിബന്ധന ചേർക്കുക വഴി ഭേദഗതി നടത്തിയത് എന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്-അതായത്, 2012-2013 സാമ്പത്തിക വർഷത്തിന് മുൻപുള്ള നിർണ്ണയങ്ങളിൽ, മുൻകൂർ നികുതി കണക്കാക്കുമ്പോൾ സ്രോതസ്സിൽ നിന്ന് കിഴിക്കാനോ ചുമത്താനോ കഴിയുന്ന ആദായനികുതി കിഴിക്കാൻ നികുതിദായകന് കഴിയുമെന്നിരിക്കെ, മുൻകൂർ നികുതിബാധ്യത അടയ്ക്കുന്നതിൽ എതിർകക്ഷി പിഴവ് വരുത്തിയെന്ന് പറയാനാകില്ല-ഹൈക്കോടതിയുടെ തീരുമാനം ഈ കോടതി ശരിവയ്ക്കുന്നു.

അപ്പീലുകൾ തള്ളിക്കൊണ്ട് ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

1. നികുതി പിരിക്കുകയും തിരിച്ചുപിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള, നിയമത്തിന്റെ XVII-ആം അധ്യായത്തിലാണ് നിലവിലെ കേസിന് പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകൾ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. ഒരു നികുതിദായകന് കൈവരുന്ന ഏതൊരു വരുമാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടും തൊട്ടടുത്ത നിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ പതിവ് നിർണ്ണയം നടത്തണമെങ്കിലും, മുൻകൂർ നികുതി നൽകുക വഴിയോ സ്രോതസ്സിൽ നിന്നുതന്നെ നികുതി ചുമത്തലോ കിഴിക്കലോ വഴിയോ നികുതിദായകന് പ്രസ്തുത വരുമാനത്തിന്മേൽ നികുതി നൽകാമെന്ന് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 190 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. ഒരു പ്രവാസിക്കോ വിദേശ കമ്പനിക്കോ പണം നൽകുന്നതിന് ഉത്തരവാദിയായ ഏതൊരു വ്യക്തിയും, പ്രസ്തുത സമയത്ത് പ്രാബല്യത്തിലുള്ള നിരക്കിൽ ആദായനികുതി കിഴിച്ചതിന് ശേഷമേ അത്തരം വരുമാനം ക്രെഡിറ്റ്

ചെയ്യാൻ പാടുള്ളുവെന്ന് വകുപ്പ് 195 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. വകുപ്പ് 200 പ്രകാരം, അദ്ധ്യായം XVII-ലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസൃതമായി ഏതെങ്കിലും തുക കുറയ്ക്കുന്ന വ്യക്തി, നിശ്ചിത സമയത്തിനുള്ളിൽ, അങ്ങനെ കുറയ്ക്കുന്ന തുക കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ ക്രെഡിറ്റിലേക്ക് അടയ്ക്കേണ്ടതുണ്ട്. നികുതി കിഴിക്കുന്നതിലോ കിഴിവിന് ശേഷം നികുതി അടയ്ക്കുന്നതിലോ പരാജയപ്പെടുന്നതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 201-ൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. [ഖണ്ഡിക 11[[759-G-H][760-A-C]

2. ഒരു നികുതിദായകൻ തന്റെ നിലവിലെ വരുമാനവും സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ പ്രാബല്യത്തിലുള്ള നിരക്കുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആ വരുമാനത്തിന്മേലുള്ള ആദായനികുതിയും കണക്കാക്കി വേണം മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കേണ്ടതെന്ന് വകുപ്പ് 209 (1)-ലെ (a), (d) എന്നീ ഖണ്ഡങ്ങളുടെ വിശകലനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. പ്രസ്തുത സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ, സ്രോതസ്സിൽ നിന്ന് കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ ആയ ആദായനികുതിയ്ക്ക് തുല്യമായ തുക ഇത്തരത്തിൽ കണക്കുകൂട്ടിയ മുൻകൂർ നികുതിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കാം. വകുപ്പ് 208 പ്രകാരം മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കുന്നതിൽ നികുതിദായകൻ പരാജയപ്പെടുകയോ വകുപ്പ് 210-ലെ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം നികുതിദായകൻ അടച്ച മുൻകൂർ നികുതി, നിർണ്ണയിച്ച നികുതിയുടെ തൊണ്ണൂറ് ശതമാനത്തിൽ കുറവായിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, നിയമത്തിലെ സെക്ഷൻ 234B പ്രകാരം, നിർണ്ണയിച്ച നികുതിയിൽ നിന്ന് കുറവുള്ള തുകയ്ക്ക് പലിശ നൽകാൻ നികുതിദായകൻ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും. [ഖണ്ഡിക 12][762-E-F]

3. വകുപ്പ് 209 (1)(d)-യുടെ വ്യാഖ്യാനമാണ് ഈ കേസിലെ പ്രധാന വിഷയം. 2012-ലെ ധനകാര്യ നിയമം വഴി വകുപ്പ് 209(1)(d)-ൽ ഒരു നിബന്ധന ചേർത്തിരുന്നു. കിഴിവ് കൂടാതെയോ നികുതി ചുമത്താതെയോ എന്തെങ്കിലും വരുമാനം ലഭിച്ച ഒരു നികുതിദായകനെ അത്തരം വരുമാനത്തിന്മേൽ നികുതി അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനാക്കുന്ന പ്രസ്തുത നിബന്ധന, വകുപ്പ് 209(1)(d)-യിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള ഒരു അപവാദമാണ്. 2012 ഏപ്രിൽ 1-നു പ്രാബല്യത്തിൽ

വരുന്ന വിധം നടപ്പിലാക്കിയ ഈ ഭേദഗതി, 2012-2013 സാമ്പത്തിക വർഷത്തിലും പിന്നീടങ്ങോട്ടും മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള വിഷയങ്ങൾക്കാണ് ബാധകമാക്കിയതെന്ന് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിലവിൽ ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് വന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ അപ്പീലുകളും 2013-14 നിർണ്ണയ വർഷത്തിന് മുൻപുള്ള കാലഘട്ടവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ളവയാണ്. [ഖണ്ഡിക 14,16][763-B; 764-B-C]

4. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 209(1)(d)-യിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള, "*കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ*" എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തർക്കം, 2012-ലെ ധനകാര്യ നിയമം വഴി വകുപ്പ് 209(1)(d)-ൽ ചേർത്ത നിബന്ധന പരിശോധിക്കുക വഴി പരിഹരിക്കാനാകും. ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി ആദായനികുതി കിഴിക്കാതെ നികുതിദായകന് പണം നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ട മുൻകൂർ നികുതി കണക്കാക്കുമ്പോൾ പ്രസ്തുത നികുതിത്തുക അതിൽ നിന്ന് കിഴിക്കാനാകില്ലെന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ നിബന്ധന വ്യക്തമാക്കുന്നു. മുൻകൂർ നികുതി കണക്കാക്കുമ്പോൾ പ്രസ്തുത സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ ആയ ആദായനികുതിയ്ക്ക് തുല്യമായ തുക കുറയ്ക്കാൻ നികുതിദായകന് അനുമതി നൽകിക്കൊണ്ട് വകുപ്പ് 209(1)(d) വ്യാഖ്യാനിച്ച് കോടതികൾ വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചതാണ് പ്രസ്തുത ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചതിന്റെ പശ്ചാത്തലമെന്ന് 2012-ലെ ധനകാര്യ ബില്ലിലെ വ്യവസ്ഥകൾ വിശദീകരിക്കുന്ന മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. "*കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ*" എന്ന പ്രയോഗത്തിന് റെവന്യൂ നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം അംഗീകരിച്ചാൽ, ഭേദഗതി വഴി വകുപ്പ് 209(1)(d)-യിൽ നിബന്ധന ചേർത്തത് അർഥശൂന്യവും വൃഥാവ്യായാമവുമാകും. 2012-13 സാമ്പത്തിക വർഷത്തിന് മുൻപുള്ള എല്ലാ നിർണ്ണയങ്ങളിലും, നികുതിദായകന് കിഴിവ് വരുത്താത്ത പൂർണ്ണ തുക ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും, മുൻകൂർ നികുതി ബാധ്യത കണക്കാക്കുമ്പോൾ കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ ആയ ആദായനികുതിയ്ക്ക് തുല്യമായ തുക കുറയ്ക്കാൻ നികുതിദായകന് അവകാശം നൽകുന്ന വിധം വകുപ്പ് 209(1)(d)

വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ മേൽപ്പറഞ്ഞ നിബന്ധന കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ച ലക്ഷ്യം പൂർത്തിയാകുകയുള്ളൂ. [ഖണ്ഡിക 19][765-E-H; 766-A-B]

5. നിയമത്തിലെ അധ്യായം XVII-ൽ നൽകിയിട്ടുള്ള മറ്റ് വ്യവസ്ഥകൾ പരിഗണിക്കാതെ വകുപ്പ് 234B വേറിട്ട് വ്യാഖ്യാനിക്കണമെന്ന റെവന്യൂവിന്റെ വാദം ഈ ലക്ഷ്യത്തെ കണക്കിലെടുക്കുന്നില്ല. മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുമ്പോഴാണ് ഒരു നികുതിദായകന് വകുപ്പ് 234B പ്രകാരം പലിശ അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത ഉണ്ടാകുന്നത്. വകുപ്പ് 234B-യിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന "നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട നികുതി" എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ നിർവചനം സ്രോതസ്സിൽ നിന്ന് കിഴിക്കുകയോ ചുമത്തുകയോ ചെയ്യുന്ന നികുതിയെ ബന്ധപ്പെട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും, വകുപ്പ് 234B-യുടെ മുൻവ്യവസ്ഥകൾ, അതായത്, മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യതയും അത്തരം നികുതി അടയ്ക്കാതിരിക്കുകയോ ഭാഗികമായി മാത്രം അടയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതും സംബന്ധിച്ച് ബോധ്യപ്പെട്ടതിനു ശേഷം മാത്രമേ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട നികുതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പലിശ ഈടാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതിനാൽ,നികുതിദായകൻ നൽകേണ്ട മുൻകൂർ നികുതി കണക്കാക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 209 അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് വകുപ്പ് 234B-യുടെ ഉള്ളടക്കം വ്യാഖ്യാനിക്കാനാകില്ല. 2012-2013 സാമ്പത്തിക വർഷത്തിന് മുൻപുള്ള നിർണ്ണയങ്ങളിൽ, മുൻകൂർ നികുതി കണക്കാക്കുമ്പോൾ സ്രോതസ്സിൽ നിന്ന് കിഴിക്കാനോ ചുമത്താനോ കഴിയുന്ന ആദായനികുതി കിഴിക്കാൻ നികുതിദായകന് കഴിയുമെന്ന് ഈ കോടതി നേരത്തെ തന്നെ വിധിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ, മുൻകൂർ നികുതിബാധ്യത അടയ്ക്കുന്നതിൽ എതിർകക്ഷി പിഴവ് വരുത്തിയെന്ന് പറയാനാകില്ല. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ റെവന്യൂ വിഭാഗത്തിന് മുന്നിൽ മറ്റ് മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടെന്നും സ്രോതസ്സിൽ നികുതി കിഴിക്കാത്ത വ്യക്തികൾക്കെതിരെ നടപടിയെടുക്കാൻ റെവന്യൂവിന് അധികാരം നൽകുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ നിയമത്തിലുണ്ടെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് *മദ്രാസ് ഫെർട്ടിലൈസേഴ്സ്* കേസിൽ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയും 2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1262-ൽ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത വിധിന്യായവും

ഈ കോടതി ശരിവയ്ക്കുന്നു. വകുപ്പ് 209 (1)(d)-യിൽ ചേർത്ത നിബന്ധന അനുസരിച്ച്, 2012-2013 സാമ്പത്തിക വർഷത്തിന് ശേഷം സാഹചര്യം മാറിയിട്ടുണ്ടെന്നതിൽ തർക്കമില്ല; പ്രസ്തുത നിബന്ധന അനുസരിച്ച്, സ്രോതസ്സിൽ നിന്ന് കിഴിക്കാത്ത നികുതി ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഒരു തുക നികുതിദായകന് ലഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മുൻകൂർ നികുതി കണക്കാക്കുമ്പോൾ നികുതിദായകന് പ്രസ്തുത നികുതി കിഴിക്കാനാകില്ല. [ഖണ്ഡിക 20][766-B-F]

6. നിയമത്തിലെ 209. 234B എന്നീ വകുപ്പുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള വാദങ്ങൾ ഈ കോടതി കേട്ടുകഴിഞ്ഞതിനാൽ, റവന്യൂ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റ് തർക്കങ്ങൾ പരിഗണിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നില്ല. അതനുസരിച്ച്,റവന്യൂ ഫയൽ ചെയ്ത അപ്പീലുകൾ തള്ളുന്നു. [ഖണ്ഡിക 21, 22][766-G-H]

ജെം ഗ്രാനൈറ്റ്സ് വേഴ്സസ് കമ്മീഷണർ ഓഫ് ഇൻകം ടാക്സ്, ടി.എൻ. **(2005) 1 എസ്.സി.സി 289 : [2004] 6 സപ്ളിമെന്ററി എസ്.സി.ആർ 332;** *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ബീഹാർ വേഴ്സസ് എസ്.കെ റോയ്* **[1966]സപ്ളിമെന്ററി എസ്.സി.ആർ 259;** *ഇയാൻ പീറ്റർ മോറിസ് വേഴ്സസ് അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷണർ ഓഫ് ഇൻകം ടാക്സ്* **(2020) 15 എസ്.സി.സി 123 -പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.**

മോട്ടറോള ഇൻകോർപ്പറേഷൻ വേഴ്സസ് ഡെപ്യൂട്ടി സി.ഐ.ടി **[2005] 95 ഐ.ടി.ഡി 269;** *കമ്മീഷണർ ഓഫ് ഇൻകം-ടാക്സ് വേഴ്സസ് ടൈഡ് വാട്ടർ മറൈൻ ഇന്റർനാഷണൽ ഇൻകോർപ്പറേറ്റഡ്* **[2009] 309 ഐ.ടി.ആർ 85;** *ഡയറക്ടർ ഓഫ് ഇന്റർനാഷണൽ ടാക്സ് (ഇന്റർനാഷണൽ ടാക്സേഷൻ) വേഴ്സസ് എൻ.ജി.സി നെറ്റ്വർക്ക് ഏഷ്യ എൽ.എൽ.സി* **[2009] 313 ഐ.ടി.ആർ 187;** *കമ്മീഷണർ ഓഫ് ഇൻകം ടാക്സ് & മറ്റൊരാൾ വേഴ്സസ് സെഡ്കോ ഫോറെക്സ് ഇന്റർനാഷണൽ*

ഡ്രില്ലിംഗ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്. **[2003] 264 ഐ.ടി.ആർ 320;** *കമ്മീഷണർ ഓഫ് ഇൻകം ടാക്സ്,തമിഴ്നാട് – I, മദ്രാസ് വേഴ്സസ് മദ്രാസ് ഫെർട്ടിലൈസേഴ്സ് ലിമിറ്റഡ്.* **[1984] 149 ഐ.ടി.ആർ 703;** *ഡയറക്ടർ ഓഫ് ഇൻകം ടാക്സ് വേഴ്സസ് മിത്സുബിഷി കോർപ്പറേഷൻ* **[2010] 330 ഐ.ടി.ആർ 578 –പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.**

കേപ്പ് ബ്രാണ്ടി സിൻഡിക്കേറ്റ് വേഴ്സസ് ഐ.ആർ.സി **[1921] 2 കെ.ബി. 403 – പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.**

കേസ് ലോ റഫറൻസ്

[2004] 6 സപ്ളിമെന്ററി എസ്.സി.ആർ ൽ 332 ഖണ്ഡിക 18–ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു

[1966] സപ്ളിമെന്ററി എസ്.സി.ആർ 259 ൽ ഖണ്ഡിക 18–ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു

2020) 15 എസ്.സി.സി 123 –ൽ ഖണ്ഡിക 10–ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി: 2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1262

2010-ലെ ഐ.ടി.എ നമ്പർ 301-ൽ ന്യൂഡൽഹിയിലെ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി 30.08.2010-ന പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും

കൂടാതെ,

2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 1256, 1268, 1271, 1272, 1301, 2021-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 5734, 5735, 4766, 5737; 2014-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 3884

എ.എസ്.ജി കെ.എം നടരാജ്, മുതിർന്ന അഭിഭാഷകർ ശ്രീ.നിശാന്ത് താക്കർ, എം.എസ്.സിയാലി, അഭിഭാഷകർ ദീപക് ചോപ്ര, ഹർപ്രീത് സിംഗ് അജ്മാനി, ഐശ്വര്യ സിൻഹ, അലോക് കെ സിംഗ്, ശ്രീമതി ശുഭി ശർമ്മ, ബി വി ബലറാം ദാസ്, നീരജ് ശേഖർ, കുമാർ ശശാങ്ക്, മനീഷ് പുഷ്കർണ്ണ, സുഘോഷ് സുബ്രഹ്മണ്യം, ശ്രീമതി സ്വരൂപമ ചതുർവേദി, സോഹെബ് ഹൊസൈൻ, ഉദയ് ഖന്ന, രാജ് ബഹദൂർ യാദവ്, ശ്രീമതി അനിൽ കത്യാർ, അനിൽ കുമാർ, കമൽ മോഹൻ ഗുപ്ത, ആരോഹി ഭല്ല, ശ്രീമതി സുജാത കുർദൂക്കർ, സത്യൻ സേത്തി, സച്ചിത് ജോളി, അനീഷ് കപൂർ, രോഹിത് ഗാർഗ്, ശ്രീമതി ദിഷ ജാം, കുനാൽ ദത്ത്, ശ്രീമതി.ബി.വിജയലക്ഷ്മി മേനോൻ, ശ്രീമതി മഹുവ കൽറ, നീരജ് ഷേത്ത്, റുസ്തോം ബി. ഹാതിഖാനവാല, ഉദിത്, ശ്രീമതി. കവിതാ ത്ധാ, സിദ്ധാർത്ഥ് വാസുദേവ്, ടി.വി.എസ് രാഘവേന്ദ്ര ശ്രേയസ്, സലിൽ കപൂർ, സുമിത് ലാൽചന്ദാനി, ശ്രീമതി അനന്യ കപൂർ, സനത് കപൂർ, ശ്രീമതി സൗമ സിംഗ്, ശ്രീമതി പായൽ അവരുപ്, പ്രവീൺ സ്വരൂപ്, ശ്രീമതി ജാസ്മിൻ അംസദ്വല്ല, കിഷോർ കുനാൽ, മനീഷ് രസ്തോഗി, മായങ്ക് നാഗി, തരുൺ സിംഗ്, പുൽകിത് വർമ, രാമേശ്വർ പ്രസാദ് ഗോയൽ, എച്ച്.രാഘവേന്ദ്ര റാവു എന്നിവർ കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി

കോടതി വിധി പ്രസ്താവിച്ചത് **ജസ്റ്റിസ് എൽ നാഗേശ്വര റാവു.**

1. നികുതിദായകന് പണം നൽകിയ വ്യക്തി പ്രസ്തുത തുകയിൽ നിന്ന് നികുതി കിഴിക്കാതിരുന്നത് മൂലം, നികുതിദായകൻ അടച്ച മുൻകൂർ നികുതിയിൽ കുറവ് ഉണ്ടായി. 1961-ലെ ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ (ഇനി മുതൽ **"നിയമം"**എന്ന് ഉപയോഗിക്കുന്നു) വ്യവസ്ഥകൾക്ക് കീഴിൽ, കുറവ് വന്ന ഈ തുകയിന്മേൽ പലിശ അടയ്ക്കാൻ നികുതിദായകനുള്ള ബാധ്യത സംബന്ധിച്ച തർക്കമാണ് ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് വന്നിട്ടുള്ളത്. 2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1262-ന ആധാരമായ വസ്തുതകൾ, പ്രായോഗിക സൗകര്യം മുൻനിർത്തി ചുവടെ നൽകിയിരിക്കുന്നു.

2. 12.10.2004-ന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 143 (2) പ്രകാരം എതിർകക്ഷി-നികുതിദായകന്റെ പേരിൽ നോട്ടീസ് പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ടു. ഇതേതുടർന്ന്, 24.03.2006-ന നിർണ്ണയ ഓഫീസർ 1998-99 മുതൽ 2004-05 വരെയുള്ള കാലയളവിലേക്കുള്ള നികുതിനിർണ്ണയ ഉത്തരവ് പാസ്സാക്കി. നികുതിദായകൻ ജപ്പാനിൽ ഏകാംഗീകൃതമാക്കിയതും ഇന്ത്യയിൽ പ്രവർത്തനങ്ങളുള്ളതുമായ ഒരു നോൺ-റസിഡന്റ് കമ്പനിയാണ്. നികുതിദായകൻ എതിർപ്പ് ഉന്നയിച്ചെങ്കിലും, നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളും ഇന്ത്യയും ജപ്പാനും തമ്മിലുള്ള ഇരട്ട നികുതി ഒഴിവാക്കൽ കരാറിന്റെ അനുച്ഛേദങ്ങൾ 4, 5, 6 എന്നിവയും ചേർത്തുവായിക്കുന്നതിൽ നിന്ന്, നികുതിദായകന്റെ വരുമാനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഇന്ത്യയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന് സമ്പാദിക്കുന്നതാണെന്നും അതിനാൽ ആ വരുമാനത്തിന്മേൽ ഇന്ത്യയിൽ നികുതി ചുമത്താമെന്നുമുള്ള നിലപാടാണ് വകുപ്പ് സ്വീകരിച്ചത്. 24.03.2006-ലെ ഉത്തരവിനെതിരെ എതിർകക്ഷി-നികുതിദായകൻ കമ്മീഷണർ ഓഫ് ഇൻകം ടാക്സ് (അപ്പീൽസ്)(ഇനി മുതൽ **"സി.ഐ.ടി"**എന്ന് ഉപയോഗിക്കുന്നു) മുൻപാകെ ഫയൽ ചെയ്ത അപ്പീലുകളിൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 234B പ്രകാരം പലിശ ചുമത്തുന്നത് മാത്രമാണ് ചോദ്യം ചെയ്തത്. 10.02.2009-ലെ പൊതു ഉത്തരവിലൂടെ സി.ഐ.ടി അപ്പീലുകൾ തള്ളി. സി.ഐ.ടിയുടെ ഉത്തരവ് ചോദ്യം ചെയ്ത് എതിർകക്ഷി ഇൻകം ടാക്സ് അപ്പലേറ്റ് ട്രിബ്യൂണലിൽ (ഇനി മുതൽ **ഐ.ടി.എ.ടി** എന്ന് ഉപയോഗിക്കുന്നു) അപ്പീൽ നൽകി. അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് 23.06.2009-ന ഐ.ടി.എ.ടി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിൽ, എതിർകക്ഷിക്ക് നൽകുന്ന തുകയിൽ നിന്ന് സ്രോതസ്സിൽ കിഴിക്കാവുന്ന നികുതി ഈടാക്കാമായിരുന്നു എന്നിരിക്കെ, വകുപ്പ് 234B പ്രകാരമുള്ള പലിശ അടയ്ക്കാൻ എതിർകക്ഷി ബാധ്യസ്ഥനല്ലെന്ന് വിധിച്ചു. ഐ.ടി.എ.ടി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധി അപ്പീൽവാദി ഹൈക്കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്തു. 30.08.2010-ന ഹൈക്കോടതി പ്രസ്തുത അപ്പീലുകൾ തള്ളുകയും ഐ.ടി.എ.ടിയുടെ ഉത്തരവ് ശരിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഐ.ടി.എ.ടിയുടെയും

ഹൈക്കോടതിയുടെയും വിധികളിൽ അസംതൃപ്തരായാണ് അപ്പീൽവാദി 2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1262 ഈ കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

3. ഇന്ത്യയിലെ ലൈസൺ ഓഫീസുകൾ വഴി കാർബൺ ക്രൂഡ് ഓയിൽ, എൽ.പി.ജി, ഇരുമ്പ് ഉത്പ്പന്നങ്ങൾ, വ്യാവസായിക യന്ത്രങ്ങൾ, ധാതുക്കൾ, ഇരുമ്പ് അല്ലാത്ത ലോഹങ്ങളും ഉത്പ്പന്നങ്ങളും, തുണിത്തരങ്ങൾ, വാഹനങ്ങൾ മുതലായവയുടെ വ്യാപാര പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്ന എതിർകക്ഷി-നികുതിദായകന്റെ ഘടന നിർണ്ണയ ഓഫീസർ പരിശോധിക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഇന്ത്യയിൽ നികുതി നൽകേണ്ട വരുമാനമില്ലെന്ന എതിർകക്ഷിയുടെ വാദം നിർണ്ണയ ഓഫീസർ തള്ളിക്കളയുകയും ഇന്ത്യയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന് നികുതിദായകന് ലഭിക്കുന്ന വരുമാനം തിട്ടപ്പെടുത്തി, നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം പലിശ ഈടാക്കി 24.03.2006-ലെ നിർണ്ണയ ഉത്തരവ് പാസാക്കുകയും ചെയ്തു. നിർണ്ണയ ഉത്തരവിനെതിരെ എതിർകക്ഷി സി.ഐ.ടിയിൽ ഫയൽ ചെയ്ത അപ്പീലിൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 234B പ്രകാരം പലിശ ചുമത്തിയത് മാത്രമാണ് ചോദ്യം ചെയ്തത്.

4. അപ്പീലുകൾ നിലനിൽക്കില്ലെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി സി.ഐ.ടി തള്ളിക്കളഞ്ഞു. സി.ഐ.ടിയുടെ ഉത്തരവിനെതിരെ എതിർകക്ഷി-നികുതിദായകൻ സമർപ്പിച്ച അപ്പീലുകൾ ഐ.ടി.എ.ടി 16.11.2007-ന് തീർപ്പാക്കുകയും 1998-99 മുതൽ 2004-05 വരെയുള്ള നിർണ്ണയ വർഷങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള അപ്പീലുകൾ യോഗ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തീരുമാനിക്കുന്നതിനായി സി.ഐ.ടിക്ക് റിമാൻഡ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ നിർണ്ണയ വർഷങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അപ്പീലുകൾ റിമാൻഡ് ചെയ്ത സാഹചര്യത്തിൽ, സി.ഐ.ടി പ്രധാനമായും രണ്ട് ചോദ്യങ്ങളാണ് പരിഗണിച്ചത്:

(a) സ്രോതസ്സിൽ നിന്ന് നികുതി കിഴിക്കാത്ത വരുമാനം അപ്പീൽവാദിയ്ക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ,നിയമത്തിലെ 234B പ്രകാരം പലിശ അടയ്ക്കാൻ അപ്പീൽവാദി ബാധ്യസ്ഥനാണോ?

(b) കേസിന്റെ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും പരിശോധിക്കുന്നതിൽ നിന്ന്, 2005-2006 നിർണ്ണയ വർഷവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട, അപ്പീൽവാദിയുടെ തന്നെ കേസിലെ ഐ.ടി.എ.ടി വിധിയുടെ അനുപാതം ബാധകമാക്കാൻ കഴിയും വിധം, അപ്പീൽവാദിയ്ക്ക് ലഭിച്ച വരുമാനത്തിൽ സ്രോതസ്സിൽ കിഴിക്കാവുന്ന നികുതി ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നോ?

5. എതിർകക്ഷി ഫയൽ ചെയ്ത അപ്പീലിൽ, 2005-2006 നിർണ്ണയ വർഷവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഐ.ടി.എ.ടി 08.08.2008-ന പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് സി.ഐ.ടി പരിഗണിച്ചിരുന്നു. നേരത്തെ, **മോട്ടറോള ഇൻകോർപ്പറേഷൻ വേഴ്സസ് ഡെപ്യൂട്ടി സി.ഐ.ടി** [1] കേസിൽ, നികുതിദായകന് ലഭിച്ച മൊത്തം വരുമാനവും സ്രോതസ്സിൽ നിന്ന് നികുതി കിഴിക്കാൻ അനുവദനീയമായ തരത്തിലുള്ളതായതിനാൽ, മുൻകൂർ നികുതിയോ അതിന്റെ ഫലമായുള്ള, വകുപ്പ് 234B പ്രകാരമുള്ള പലിശയോ അടയ്ക്കാൻ നികുതിദായകൻ ബാധ്യസ്ഥനല്ലെന്ന് കാണിച്ച് പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള ഉത്തരവ്, 2005-06 നിർണ്ണയ വർഷവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള ഉത്തരവിൽ ഐ.ടി.എ.ടി പിന്തുടർന്നിരുന്നു. എന്നാൽ, 1998-99 മുതൽ 2004-05 വരെയുള്ള നിർണ്ണയ വർഷങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച അപ്പീലുകളുടെ യോഗ്യത പരിഗണിച്ച സി.ഐ.ടി, 08.08.2008-ന ഐ.ടി.എ.ടി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിനെ ആശ്രയിക്കാതെ, സ്രോതസ്സിൽ നികുതി കിഴിക്കാവുന്ന തുകകൾ അത്തരം നികുതി കിഴിക്കാതെ എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 191 പ്രകാരം അതിന്മേൽ മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കാൻ എതിർകക്ഷി ബാധ്യസ്ഥനാണെന്ന നിഗമനത്തിലാണ് എത്തിച്ചേർന്നത്. അതനുസരിച്ച്, മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച

1 [2005] 95 ഐ.ടി.ഡി 269

വരുത്തിയ എതിർകക്ഷി, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 234B പ്രകാരമുള്ള പലിശ അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണെന്നും സി.ഐ.ടി വിധിച്ചു. അത്തരത്തിൽ, 1998-99 മുതൽ 2004-05 വരെയുള്ള നിർണ്ണയ വർഷങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച അപ്പീലുകൾ സി.ഐ.ടി തള്ളി.

6. സി.ഐ.ടിയുടെ 10.02.2009-ലെ ഉത്തരവിനെതിരെ എതിർകക്ഷി സമർപ്പിച്ച അപ്പീലുകൾ പരിഗണിച്ച ഐ.ടി.എ.ടി, നേരത്തെ 2005-2006 നിർണ്ണയ വർഷവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എതിർകക്ഷി ഫയൽ ചെയ്ത അപ്പീലിൽ ഐ.ടി.എ.ടി 08.08.2008-ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ്, ***മോട്ടറോള ഇൻകോർപ്പറേഷൻ കേസിൽ*** (മേൽപരാമർശം) ഐ.ടി.എ.ടിയുടെ സ്പെഷ്യൽ ബ്രാഞ്ച് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധി, ഉത്തരാഖണ്ഡ്, ഡൽഹി ഹൈക്കോടതികൾ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധികൾ എന്നിവ പ്രസ്തുത കേസിൽ ബാധകമാകുമെന്ന് വിധിച്ചു. **കമ്മീഷണർ ഓഫ് ഇൻകം-ടാക്സ് വേഴ്സസ് ടൈഡ് വാട്ടർ മറൈൻ ഇന്റർനാഷണൽ ഇൻകോർപ്പറേറ്റഡ്**[2] കേസിൽ ഉത്തരാഖണ്ഡ് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായം ഐ.ടി.എ.ടി ആശ്രയിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൽ, നികുതിദായകനെ നിയമിക്കുകയോ ജോലിയിൽ എടുക്കുകയോ ചെയ്ത കമ്പനി, നികുതിദായകന് പണം നൽകുമ്പോൾ സ്രോതസ്സിൽ നികുതി കിഴിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയതിന്റെ പേരിൽ, വകുപ്പ് 234B പ്രകാരം പലിശ നൽകാൻ വ്യക്തിഗത നികുതിദായകൻ ബാധ്യസ്ഥനല്ല എന്ന് കോടതി വിധിച്ചിരുന്നു. അതുപോലെ, **ഡയറക്ടർ ഓഫ് ഇൻകം-ടാക്സ് (ഇന്റർനാഷണൽ ടാക്സേഷൻ) വേഴ്സസ് എൻ.ജി.സി നെറ്റ്വർക്ക് ഏഷ്യ LLC**[3] കേസിൽ, പണം നൽകുന്നയാൾ സ്രോതസ്സിൽ നികുതി കുറയ്ക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ, പണം കൈപ്പറ്റുന്നയാൾ-നികുതിദായകന് മേൽ വകുപ്പ് 234B പ്രകാരം പലിശ ചുമത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന് ബോംബെ ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചു. ഐ.ടി.എ.ടിയുടെ പരിഗണനയിലുള്ള ഏഴ് നിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലും, എതിർകക്ഷി-നികുതിദായകന് നൽകിയ തുകകളിൽ സ്രോതസ്സിൽ നികുതി കുറയ്ക്കേണ്ടതായിരുന്നെന്നും

2 [2009] 309 ഐ.ടി.ആർ 85

3 [2009] 313 ഐ.ടി.ആർ 187

സ്രോതസ്സിൽ നികുതി കിഴിച്ചാൽ പോലും മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കാൻ എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് ബാധ്യതയുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും ഐ.ടി.എ.ടി നിരീക്ഷിച്ചു. അതിനാൽ, വകുപ്പ് 234B-യിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ബാധകമാകാത്തതിനാൽ, പലിശ അടയ്ക്കാൻ എതിർകക്ഷി ബാധ്യസ്ഥനല്ലെന്ന് വിധിച്ചുകൊണ്ട് ഐ.ടി.എ.ടി എതിർകക്ഷിയുടെ അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചു.

7. സ്രോതസ്സിൽ നികുതി കുറയ്ക്കുന്നതിൽ വന്ന കുറവിന്, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 234B പ്രകാരമുള്ള പലിശ ചുമത്തുന്നത് നിർബന്ധമാണോ, അത് സ്വയമേവ ഈടാക്കാൻ കഴിയുമോ എന്ന നിയമപ്രശ്നമാണ് ഹൈക്കോടതി പരിഗണിച്ചത്. മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കാനായി വരുമാനം കണക്കുകൂട്ടുമ്പോൾ, സ്രോതസ്സിൽ കിഴിക്കാവുന്ന നികുതി ഒഴിവാക്കണമെന്ന എതിർകക്ഷി-നികുതിദായകന്റെ വാദം ശരിവയ്ക്കാനായി **കമ്മീഷണർ ഓഫ് ഇൻകം ടാക്സ് & മറ്റൊരാൾ വേഴ്സസ് സെഡ്കോ ഫോറെക്സ് ഇന്റർനാഷണൽ ഡ്രില്ലിംഗ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്** [4] കേസിൽ ഉത്തരാഖണ്ഡ് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധി, **എൻ.ജി.സി നെറ്റ്വർക്ക് ഏഷ്യ എൽ.എൽ.സി** (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി, **കമ്മീഷണർ ഓഫ് ഇൻകം ടാക്സ്. തമിഴ്നാട്-I, മദ്രാസ് വേഴ്സസ് മദ്രാസ് ഫെർട്ടിലൈസേഴ്സ് ലിമിറ്റഡ്** [5] കേസിൽ മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധി എന്നിവ ഹൈക്കോടതി പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി. തർക്കവിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട, നിയമത്തിലെ പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകൾ പരിശോധിച്ച ഹൈക്കോടതി, സ്രോതസ്സിൽ നിന്ന് നികുതി കുറയ്ക്കുന്നതിലോ കുറച്ച നികുതി അടയ്ക്കുന്നതിലോ വീഴ്ച വരുത്തുന്നതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ വകുപ്പ് 201-ൽ പ്രത്യേകം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതിനാൽ, സ്രോതസ്സിൽ നിന്ന് നികുതി കുറയ്ക്കുന്നതിൽ പണം നൽകുന്നയാൾക്ക് വീഴ്ച സംഭവിച്ചത് മൂലം നികുതിദായകന് വകുപ്പ് 234B പ്രകാരം പലിശ ചുമത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു.

8. നികുതിദായകന് പണം നല്കുന്നയാൾക്ക് സ്രോതസ്സിൽ നികുതി കിഴിക്കാനുള്ള

4 [2003] 264 ഐ.ടി.ആർ 320

5 [1984] 149 ഐ.ടി.ആർ 703

ബാധ്യതയും മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കാൻ നികുതിദായകനുള്ള ബാധ്യതയും വെവ്വേറെ നിലകൊള്ളുന്നതാണെന്ന് റവന്യൂവിന് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ സൊഹെബ് ഹുസൈൻ വാദിച്ചു. പണം നല്കുന്നയാൾ സ്രോതസ്സിൽ നികുതി കിഴിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയാലും, 190, 191 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം നികുതിദായകനുള്ള അത്തരം ബാധ്യത നിലനിൽക്കുമെന്നും റവന്യൂവിന്റെ അഭിഭാഷകൻ ബോധിപ്പിച്ചു. നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ടിയിരുന്നതും എന്നാൽ അടയ്ക്കാത്തതുമായ നികുതിയുടെ കുറവ് മൂലമുണ്ടായ നഷ്ടം നികത്താനാണ് വകുപ്പ് 234B പ്രകാരം പലിശ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് എന്നതുകൊണ്ട് തന്നെ, പ്രസ്തുത വകുപ്പിന് ഒരു പരിഹാരത്തിന്റെ സ്വഭാവമാണ്. നികുതി തിരിച്ചു പിടിക്കാൻ രണ്ടു സാദ്ധ്യതകൾ നിലനിൽക്കുമ്പോൾ-ഒന്ന് നികുതിദായകനിൽ നിന്നും മറ്റൊന്ന് സ്രോതസ്സിൽ നികുതി കിഴിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനായിരുന്ന, പണം നൽകിയ വ്യക്തിയിൽ നിന്നും-നികുതി എങ്ങനെ തിരിച്ചുപിടിക്കണമെന്ന് തീരുമാനിക്കാൻ റവന്യൂവിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം പരിമിതപ്പെടുത്താനാകില്ല. മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കുക എന്നത് നികുതിദായകന്റെ ബാധ്യതയാണെന്നും നിർണ്ണയിച്ച നികുതിയിൽ നിന്ന് അത്തരത്തിൽ പണം അടയ്ക്കുന്നതിലെ വീഴ്ച അഥവാ കുറവ് സംഭവിക്കുന്നതും നികുതിദായകന്റെ തന്നെ ബാധ്യതയാണെന്നും നിയമത്തിലെ പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകൾ പരാമർശിച്ച് ശ്രീ ഹൊസൈൻ വാദിച്ചു.

9. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 209 (1)(d) വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ, '*സ്രോതസ്സിൽ നിന്ന് കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ*' എന്ന പ്രയോഗം വ്യാഖ്യാനിച്ചതിൽ ഹൈക്കോടതിയ്ക്ക് ഗുരുതരമായ പിഴവ് സംഭവിച്ചുവെന്ന് റവന്യൂവിന്റെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. "*സ്രോതസ്സിൽ നിന്ന് കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ*" എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ, നിയമപരമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയപരിധിയ്ക്കുള്ളിൽ കിഴിക്കാതിരുന്നതും വാസ്തവത്തിൽ നികുതിദായകന് കൈമാറിയതുമായ തുക ഉൾപ്പെടില്ലെന്ന നിലപാടാണ് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചത്. വകുപ്പ് 234B(1)-ന നൽകിയിരിക്കുന്ന വിശദീകരണം 1-ൽ, മറ്റു തുകകൾക്കൊപ്പം, "സ്രോതസ്സിൽ കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ ആയ ഏതൊരു നികുതിയും" കുറച്ചതിനു ശേഷമുള്ള

ആകെ വരുമാനത്തിന്മേലുള്ള നികുതിയാണ് "നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട നികുതി" എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് തന്റെ വാദത്തിന് സാധൂകരണമായി റവന്യൂവിന്റെ അഭിഭാഷകൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. സ്രോതസ്സിൽ വച്ച് വാസ്തവത്തിൽ കിഴിക്കുകയോ ചുമത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള നികുതി ഉൾപ്പെടെ പരിഗണിച്ച് കണക്കാക്കുന്ന "നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട നികുതി"യുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കാതിരിക്കുകയോ മുൻകൂർ നികുതി അടച്ചതിൽ കുറവ് സംഭവിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളത് വിലയിരുത്തിയാണ് വകുപ്പ് 234B പ്രകാരം പലിശ ഈടാക്കുന്നത്. കൂടാതെ, വകുപ്പ് 234B സ്വതന്ത്രമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയാണെന്നും പ്രസ്തുത വകുപ്പ് പൂർണ്ണ അർത്ഥത്തിൽ ഒരു നിയമസംഹിതയായതിനാൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 209(1)(d)-ൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ വകുപ്പ് 234B-യിലേക്ക് കടമെടുക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നും റവന്യൂവിന്റെ അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. അടയ്ക്കാതിരുന്ന നികുതി പലിശ സഹിതം തിരിച്ചു പിടിക്കാൻ നികുതിദായകനെതിരെയും നികുതിദായകന് പണം നൽകിയ വ്യക്തിയ്ക്കെതിരെയും റവന്യൂവിന് നടപടിയെടുക്കാമെങ്കിലും, നിർദിഷ്ട നികുതിത്തുക തിരിച്ചുകിട്ടുന്ന പക്ഷം, ഇത്തരത്തിൽ തിരിച്ചു പിടിച്ച തുകയിൽ അവശേഷിക്കുന്നത് ഇരുകക്ഷികൾക്കും, പ്രത്യേകിച്ച് പണം ലഭിച്ചയാൾക്ക്, മടക്കിക്കൊടുക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം ബോധിപ്പിച്ചു.

10. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 234B വേറിട്ട് വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 209-മായി ചേർത്ത് വായിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും എതിർകക്ഷി-നികുതിദായകന് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ എം.എസ് സിയാലി വാദിച്ചു. **ഇയാൻ പീറ്റർ മോറിസ് വേഴ്സസ് അസ്സിസ്റ്റന്റ് കമീഷണർ ഓഫ് ഇൻകം ടാക്സ്**[6] കേസിൽ ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധി ആധാരമാക്കി, സ്രോതസ്സിൽ നികുതി കിഴിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ, മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ചോ അതിലുണ്ടാകുന്ന വീഴ്ച മൂലം പലിശ ഒടുക്കേണ്ടത് സംബന്ധിച്ചോ ഉള്ള വ്യവസ്ഥകൾ പ്രസക്തമാകില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ബോധിപ്പിച്ചു. അപവദിത വിധിന്യായത്തിലെ കണ്ടെത്തലുകൾ

6 (2020) 15 എസ്.സി.സി 123

സാധൂകരിക്കാനായി, **സെഡ്ക്കോ ഫോറെക്സ്** കേസിൽ (മേൽപരാമർശം) ഉത്തരാഖണ്ഡ് ഹൈക്കോടതിയും **എൻ.ജി.സി നെറ്റ്വർക്ക് ഏഷ്യ എൽ.എൽ.സി** കേസിൽ (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയും **മദ്രാസ് ഫെർട്ടിലൈസേഴ്സ്** കേസിൽ (മേൽപരാമർശം) മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയും പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായങ്ങൾ എതിർകക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിച്ചു. സ്രോതസ്സിൽ നികുതി പിടിക്കുന്നതും നികുതി അടയ്ക്കുന്നതും നിയമപ്രകാരം നികുതി തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിന്റെ രണ്ടു വ്യത്യസ്ത ഘടകങ്ങളാണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. പണം നൽകിയ വ്യക്തിയ്ക്ക് സംഭവിച്ച വീഴ്ചയുടെ പേരിൽ നികുതിദായകനെ ശിക്ഷിക്കാനാകില്ല. സ്രോതസ്സിൽ നികുതി പിടിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ട വ്യക്തിയെ വീഴ്ച വരുത്തിയ നികുതിദായകനായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും പ്രസ്തുത വ്യക്തിയ്ക്കെതിരെ നിയമം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന ശിക്ഷാ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനൊപ്പം നികുതി തിരിച്ചു പിടിക്കാനുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്ന് നിയമം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നികുതിദായകൻ മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണെന്ന് നിയമം അനുശാസിക്കുന്നതായി മിസ്റ്റർ സിയാലി അംഗീകരിച്ചെങ്കിലും വകുപ്പ് 234B പ്രകാരം പലിശ ചുമത്തണമെങ്കിൽ പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള മുൻവ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കാൻ നികുതിദായകനുള്ള ആസന്ന ബാധ്യതയും പിന്നീട് അത്തരത്തിൽ നികുതി അടയ്ക്കുന്നതിൽ സംഭവിച്ച വീഴ്ച്ചയും സ്ഥാപിച്ചാൽ മാത്രമേ വകുപ്പ് 234B-യ്ക്ക് കീഴിൽ പലിശ ചുമത്താൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. നിലവിലെ കേസിൽ, വകുപ്പ് 209(1)(d) പ്രകാരം എതിർകക്ഷി-നികുതിദായകന് മുൻകൂർ നികുതി ബാധ്യത ഇല്ലെന്ന് കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നിരിക്കെ, വകുപ്പ് 234B പ്രകാരം പലിശ ചുമത്താനുള്ള മുൻവ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

11. നികുതി പിരിക്കുകയും തിരിച്ചുപിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള, നിയമത്തിന്റെ XVII-ആം അധ്യായത്തിലാണ് നിലവിലെ കേസിന് പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകൾ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. ഒരു നികുതിദായകന് കൈവരുന്ന ഏതൊരു

വരുമാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടും തൊട്ടടുത്ത നിർണ്ണയ വർഷത്തിൽ പതിവ് നിർണ്ണയം നടത്തണമെങ്കിലും, മുൻകൂർ നികുതി നൽകുക വഴിയോ സ്രോതസ്സിൽ നിന്നുതന്നെ നികുതി കിഴിക്കലോ ചുമത്തലോ വഴിയോ നികുതിദായകന് പ്രസ്തുത വരുമാനത്തിന്മേൽ നികുതി നൽകാമെന്ന് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 190 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. ഒരു പ്രവാസിക്കോ വിദേശ കമ്പനിക്കോ പണം നൽകുന്നതിന് ഉത്തരവാദിയായ ഏതൊരു വ്യക്തിയും, പ്രസ്തുത സമയത്ത് പ്രാബല്യത്തിലുള്ള നിരക്കിൽ ആദായനികുതി കിഴിച്ചതിന് ശേഷമേ അത്തരം വരുമാനം ക്രെഡിറ്റ് ചെയ്യാൻ പാടുള്ളൂവെന്ന് വകുപ്പ് 195 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. വകുപ്പ് 200 പ്രകാരം, അദ്ധ്യായം XVII-ലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസൃതമായി ഏതെങ്കിലും തുക കുറയ്ക്കുന്ന വ്യക്തി, നിശ്ചിത സമയത്തിനുള്ളിൽ, അങ്ങനെ കുറയ്ക്കുന്ന തുക കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ ക്രെഡിറ്റിലേക്ക് അടയ്ക്കേണ്ടതുണ്ട്. നികുതി കിഴിക്കുന്നതിലോ കിഴിവിന് ശേഷം നികുതി അടയ്ക്കുന്നതിലോ പരാജയപ്പെടുന്നതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 201-ൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. നിലവിലെ കേസിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന, നിയമത്തിലെ 209(1), 234B എന്നീ വകുപ്പുകൾ 2012-ലെ ധനകാര്യ നിയമം വഴി ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിന് മുൻപുണ്ടായിരുന്ന വിധത്തിൽ താഴെ നൽകിയിരിക്കുന്നു:

"209. മുൻകൂർ നികുതി കണക്കാക്കൽ-

(1) സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ ഒരു നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ട മുൻകൂർ നികുതി തുക, ഉപവകുപ്പ് (2)-ലെയും (3)-ലെയും വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി, ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ കണക്കാക്കും,അതായത്:-

(a) വകുപ്പ് 210-ന കീഴിലെ (1) അല്ലെങ്കിൽ (2) അല്ലെങ്കിൽ (5) അല്ലെങ്കിൽ (6) എന്നീ ഉപവകുപ്പുകൾ പ്രകാരം അടയ്ക്കേണ്ട മുൻകൂർ നികുതി കണക്കാക്കുന്ന നികുതിദായകൻ, ആദ്യം തന്റെ നിലവിലെ വരുമാനവും പിന്നീട് പ്രസ്തുത സാമ്പത്തിക

വർഷത്തിൽ പ്രാബല്യത്തിലുള്ള നിരക്കുകൾ പ്രകാരം ആ വരുമാനത്തിന്മേലുള്ള ആദായനികുതിയും കണക്കാക്കേണ്ടതാണ്;

(b) വകുപ്പ് 210-ന കീഴിൽ ഉപ-വകുപ്പ് (3) പ്രകാരം ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാനായി നിർണ്ണയ ഓഫീസറാണ് കണക്കുകൂട്ടൽ നടത്തുന്നതെങ്കിൽ, പതിവ് നിർണ്ണയം വഴി നികുതിദായകന്റെ നികുതിബാധ്യത നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുള്ള, തൊട്ടടുത്ത മുൻവർഷത്തെ ആകെ വരുമാനമോ അതിനു മുൻപുള്ള ഏതെങ്കിലും മുൻവർഷങ്ങളിൽ നികുതിദായകൻ സമർപ്പിച്ച വരുമാന റിട്ടേണിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള ആകെ വരുമാനമോ, അവയിൽ ഉയർന്ന തുക ഏതാണോ അത് പരിഗണിച്ച്, പ്രസ്തുത സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ പ്രാബല്യത്തിലുള്ള നിരക്കുകൾ പ്രകാരം ആ വരുമാനത്തിന്മേലുള്ള ആദായനികുതി കണക്കാക്കേണ്ടതാണ്;

(c) വകുപ്പ് 210-ലെ ഉപവകുപ്പ് (4)-ന കീഴിൽ ഭേദഗതി ചെയ്ത ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനായി നിർണ്ണയ ഓഫീസർ കണക്കുകൂട്ടൽ നടത്തുമ്പോൾ, അതിനു മുൻപുള്ള മുൻവർഷത്തിന് വേണ്ടി നികുതിദായകൻ സമർപ്പിച്ച റിട്ടേണിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള ആകെ വരുമാനമോ പ്രസ്തുത ഉപ-വകുപ്പിൽ പരാമർശിച്ച വിധത്തിലുള്ള പതിവ് നിർണ്ണയത്തിൽ പരിഗണിക്കുന്ന ആകെ വരുമാനമോ കണക്കിലെടുത്ത്, പ്രസ്തുത സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ പ്രാബല്യത്തിലുള്ള നിരക്കുകൾ പ്രകാരം ആ വരുമാനത്തിന്മേലുള്ള ആദായനികുതി കണക്കാക്കേണ്ടതാണ്;

(d) ഖണ്ഡം (a) അല്ലെങ്കിൽ (b) അല്ലെങ്കിൽ (c) പ്രകാരം കണക്കാക്കുന്ന ആദായനികുതിയിൽ നിന്ന്, നിലവിലെ വരുമാനമോ മേൽപ്പറഞ്ഞ ആകെ വരുമാനമോ കണക്കുകൂട്ടുമ്പോൾ പരിഗണിക്കുന്ന ഏതൊരു വരുമാനത്തിൽ നിന്നും (നിയമത്തിന് കീഴിൽ അനുവദനീയമായ ഏതെങ്കിലും കിഴിക്കൽ നടത്തുന്നതിന് മുൻപ് കണക്കാക്കിയത്) നിയമത്തിലെ ഏതൊരു വ്യവസ്ഥ പ്രകാരവും പ്രസ്തുത

സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ സ്രോതസ്സിൽ കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ ആയ ആദായനികുതിയ്ക്ക് തുല്യമായ തുക കുറയ്ക്കും. അങ്ങനെ കുറച്ച ആദായനികുതിയാണ് മുൻകൂർ നികുതിയായി കണക്കാക്കുന്നത്.

...."

"234B . മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കുന്നതിൽ സംഭവിക്കുന്ന വീഴ്ചയ്ക്ക് ഈടാക്കുന്ന പലിശ.

(1) ഈ വകുപ്പിലെ മറ്റ് വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി, ഏതെങ്കിലും സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ, വകുപ്പ് 208 പ്രകാരം മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യതയുള്ള ഒരു നികുതിദായകൻ അത്തരം നികുതി അടയ്ക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ അല്ലെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 210-ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം അത്തരം നികുതിദായകൻ അടച്ച മുൻകൂർ നികുതി, നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട നികുതിയുടെ തൊണ്ണൂറ് ശതമാനത്തിൽ കുറവാണെങ്കിൽ, ഓരോ മാസത്തിനും അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം സാമ്പത്തിക വർഷത്തിന് ശേഷമുള്ള തൊട്ടടുത്ത ഏപ്രിൽ 1 മുതൽ വകുപ്പ് 143-ന കീഴിലെ ഉപ-വകുപ്പ് (1) പ്രകാരം ആകെ വരുമാനം കണക്കാക്കുന്ന തീയതി വരെയോ അല്ലെങ്കിൽ പതിവ് നികുതി നിർണ്ണയം നടത്തുന്ന പക്ഷം ആ തീയതി വരെയോ ഉള്ള കാലയളവിനും നിർണ്ണയിച്ച നികുതിയ്ക്ക് തുല്യമായ തുകയ്ക്കോ അല്ലെങ്കിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രകാരം അടച്ച മുൻകൂർ നികുതി നിർണ്ണയിച്ച നികുതിയേക്കാൾ എത്ര കുറവാണോ, ആ തുകയ്ക്കോ ഒരു ശതമാനം നിരക്കിൽ പലിശ അടയ്ക്കാൻ നികുതിദായകൻ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും.

വിശദീകരണം 1.-വകുപ്പ് 143-ന കീഴിലെ ഉപ-വകുപ്പ് (1) പ്രകാരം കണക്കാക്കിയ ആകെ വരുമാനത്തിന്മേലുള്ള നികുതി എന്നാണ് ഈ ഭാഗത്ത് "നിർണ്ണയിച്ച നികുതി"

എന്നത് കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്; നികുതി കണക്കാക്കാൻ പതിവ് നിർണ്ണയം നടത്തുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, അത്തരം പതിവ് നിർണ്ണയം പ്രകാരം കണക്കാക്കുന്ന ആകെ വരുമാനത്തിന്മേലുള്ള നികുതിയിൽ നിന്ന് താഴെ പറയുന്ന തുകകൾ കിഴിക്കുന്നതാണ്:-

(i) കിഴിക്കലിനോ ചുമത്തലിനോ വിധേയമാക്കുന്നതും ആകെ വരുമാനം കണക്കുകൂട്ടുമ്പോൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതുമായ ഏതൊരു വരുമാനത്തിന്മേലും അധ്യായംXVII-ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം സ്രോതസ്സിൽ കിഴിക്കുകയോ ചുമത്തുകയോ ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു നികുതിയും;

(ii) ഇന്ത്യയ്ക്ക് പുറത്തുള്ള ഒരു രാജ്യത്ത് അടച്ച നികുതിയുടെ പേരിൽ, വകുപ്പ് 90 പ്രകാരം അനുവദിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും നികുതി ഇളവ്;

(iii) വകുപ്പ് 90A-ൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള, ഇന്ത്യയ്ക്ക് പുറത്തുള്ള ഒരു പ്രത്യേക പ്രദേശത്ത് നികുതി അടച്ചതിന് പ്രസ്തുത വകുപ്പ് പ്രകാരം അനുവദിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും നികുതി ഇളവ്;

(iv) ഇന്ത്യയ്ക്ക് പുറത്തുള്ള ഒരു രാജ്യത്ത് അടച്ച നികുതിയുടെ പേരിൽ, ഇന്ത്യയിൽ അടയ്ക്കേണ്ട ആദായനികുതിയിൽ വകുപ്പ് 91 പ്രകാരം അനുവദിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും കിഴിവ്; കൂടാതെ

(v) വകുപ്പ് 115JAA-യിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസൃതമായി കിഴിവ് ചെയ്യാൻ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും നികുതി ക്രെഡിറ്റ്.

വിശദീകരണം 2.-ഒരു നിർണ്ണയ വർഷവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, വകുപ്പ് 147 അല്ലെങ്കിൽ 153A പ്രകാരം ആദ്യമായി ഒരു നിർണ്ണയം നടത്തുമ്പോൾ, അങ്ങനെ നടത്തുന്ന

നിർണ്ണയം ഈ വകുപ്പിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഒരു പതിവ് നിർണ്ണയമായി കണക്കാക്കും.

വിശദീകരണം 3.- വിശദീകരണം 1-ലും ഉപവകുപ്പ് (3)-ലും നൽകിയിട്ടുള്ള, "വകുപ്പ് 143-ലെ ഉപവകുപ്പ് (1) പ്രകാരം നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്ന ആകെ വരുമാനത്തിന്മേലുള്ള നികുതി" എന്ന നിർവചനത്തിൽ വകുപ്പ് 143-ന് കീഴിൽ നൽകേണ്ട അധിക ആദായനികുതി ഉൾപ്പെടുന്നില്ല."

12. ഒരു നികുതിദായകൻ തന്റെ നിലവിലെ വരുമാനവും സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ പ്രാബല്യത്തിലുള്ള നിരക്കുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആ വരുമാനത്തിന്മേലുള്ള ആദായനികുതിയും കണക്കാക്കി വേണം മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കേണ്ടതെന്ന് വകുപ്പ് 209 (1)-ലെ (a) ,(d) എന്നീ ഖണ്ഡങ്ങളുടെ വിശകലനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. പ്രസ്തുത സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ, സ്രോതസ്സിൽ നിന്ന് കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ ആയ ആദായനികുതിയ്ക്ക് തുല്യമായ തുക ഇത്തരത്തിൽ കണക്കുകൂട്ടിയ മുൻകൂർ നികുതിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കാം. വകുപ്പ് 208 പ്രകാരം മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കുന്നതിൽ നികുതിദായകൻ പരാജയപ്പെടുകയോ വകുപ്പ് 210-ലെ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം നികുതിദായകൻ അടച്ച മുൻകൂർ നികുതി, നിർണ്ണയിച്ച നികുതിയുടെ തൊണ്ണൂറ് ശതമാനത്തിൽ കുറവായിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, നിയമത്തിലെ സെക്ഷൻ 234B പ്രകാരം, നിർണ്ണയിച്ച നികുതിയിൽ നിന്ന് കുറവുള്ള തുകയ്ക്ക് പലിശ നൽകാൻ നികുതിദായകൻ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും.

13. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 209 (1) (d)-യുടെ,പ്രത്യേകിച്ച് "*സ്രോതസ്സിൽ കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ*"എന്ന വാക്കുകളുടെ വ്യാഖ്യാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് റവന്യൂ പ്രധാന വാദം ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്നത്. നികുതിദായകന് പണം നൽകുന്ന വ്യക്തി ആ

തുകയിൽ നിന്ന് നികുതി കിഴിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, നിയമത്തിലെ 191, 234B എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള മുൻകൂർ നികുതിയും അത്തരത്തിൽ നികുതി അടയ്ക്കാതിരുന്നത് മൂലമുണ്ടാകുന്ന പലിശയും അടയ്ക്കേണ്ട ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് നികുതിദായകനെ ഒഴിവാക്കാനാകില്ല എന്ന വസ്തുതയാണ് റവന്യൂ വകുപ്പിന്റെ വാദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. കോടതിയുടെ പരിഗണനയിലുള്ള കേസുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ കക്ഷികൾക്കും, സ്രോതസ്സിൽ നികുതി കിഴിക്കാത്ത തുക ലഭിച്ചത് സംബന്ധിച്ച് പൂർണ്ണ അറിവുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, മുൻകൂർ നികുതി ബാധ്യത കുറയ്ക്കുന്നതിന് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 201-നെ ആശ്രയിക്കാൻ അവരെ അനുവദിക്കരുതെന്ന് റവന്യൂ വാദിച്ചു. നികുതിദായകന് പണം നൽകുന്ന സമയത്ത് കിഴിക്കാത്തതും വാസ്തവത്തിൽ നികുതിദായകന് കൈമാറിയതുമായ തുകകൾ, "കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ"എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ നിർവചനത്തിൽ ഉൾപ്പെടില്ലെന്ന് കോടതിയിൽ റവന്യൂ വാദിച്ചു.

14. വകുപ്പ് 209 (1)(d)-യുടെ വ്യാഖ്യാനമാണ് ഈ കേസിലെ പ്രധാന വിഷയം. 2012-ലെ ധനകാര്യ നിയമം വഴി വകുപ്പ് 209(1)(d)-ൽ ചേർത്ത നിബന്ധന ഇപ്രകാരമാണ്:

> *"നികുതി കുറയ്ക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനായ വ്യക്തി നികുതി കുറയ്ക്കാതെ അത്തരം വരുമാനം നികുതിദായകന് നൽകുകയോ ക്രെഡിറ്റ് ചെയ്യുകയോ ചെയ്താൽ, അല്ലെങ്കിൽ നികുതി ശേഖരിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനായ വ്യക്തി അത്തരം നികുതി ശേഖരിക്കാതെ അത് സ്വീകരിക്കുകയോ ഡെബിറ്റ് ചെയ്യുകയോ ചെയ്താൽ, നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ട മുൻകൂർ നികുതി കണക്കാക്കുമ്പോൾ, (a), (b), (c) എന്നീ ഖണ്ഡങ്ങൾ പ്രകാരം കണക്കാക്കുന്ന ആദായനികുതിയിൽ നിന്ന്, പ്രസ്തുത സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ നിയമത്തിലെ ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് കീഴിൽ പ്രസ്തുത വരുമാനത്തിൽ നിന്ന് സ്രോതസ്സിൽ കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ ആയ, മേൽപ്പറഞ്ഞ ആദായനികുതിയ്ക്ക് തുല്യമായ തുക കിഴിക്കാനാകില്ല."*

15. 2012-ലെ ധനകാര്യ ബില്ലിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ വിശദീകരിക്കുന്ന മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന കുറിപ്പുകൾ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

"നികുതി കിഴിക്കാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത

ആദായനികുതി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 209-ലെ നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം, ഒരു നികുതിദായകന്റെ വരുമാനമായി കണക്കാക്കിയ തുകയിന്മേലുള്ള ആദായനികുതിയിൽ നിന്ന് സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ ആയ ആദായനികുതിയ്ക്ക് തുല്യമായ തുക കുറച്ചുകൊണ്ടാണ് പ്രസ്തുത നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ട മുൻകൂർ നികുതി തുക കണക്കാക്കുന്നത്. അതിനാൽ,നികുതി കിഴിവ് അല്ലെങ്കിൽ നികുതി പിരിവ് കൂടാതെ നികുതിദായകൻ ഏതെങ്കിലും തുക (പ്രസ്തുത തുകയിൽ നിന്ന് നികുതി കിഴിക്കുകയോ ചുമത്തുകയോ ചെയ്യാമായിരുന്നെങ്കിൽ) സ്വീകരിക്കുകയോ അടയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ആ തുകയിൽ നിന്ന് കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ ആയ തുകയ്ക്ക് തുല്യമായ മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കാൻ അയാൾ ബാധ്യസ്ഥനല്ലെന്ന് കോടതികൾ വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നികുതി കിഴിക്കുകയോ ചുമത്തുകയോ ചെയ്യാതെ ലഭിച്ചതോ അടച്ചതോ ആയ വരുമാനത്തിൻമേൽ മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കാൻ ഒരു നികുതിദായകനെ ബാധ്യസ്ഥനാക്കുന്നതിനായി, നികുതി കിഴിക്കാതെയോ ചുമത്താതെയോ ഏതെങ്കിലും വരുമാനം നികുതിദായകന് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത്തരം വരുമാനത്തിന്മേൽ മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കാൻ അയാൾ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കുമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യും വിധത്തിൽ മുകളിൽ പറഞ്ഞ വകുപ്പ് ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

2012 ഏപ്രിൽ 1 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന ഈ ഭേദഗതി, 2012-13 സാമ്പത്തിക വർഷത്തിലേക്കും തുടർന്നുള്ള സാമ്പത്തിക വർഷങ്ങളിലേക്കും മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിൽ ബാധകമായിരിക്കും.

16. കിഴിവ് കൂടാതെയോ നികുതി ഈടാക്കാതെയോ എന്തെങ്കിലും വരുമാനം ലഭിച്ച ഒരു നികുതിദായകനെ അത്തരം വരുമാനത്തിന്മേൽ നികുതി അടയ്ക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനാക്കുന്ന മേൽപ്പറഞ്ഞ നിബന്ധന, വകുപ്പ് 209(1)(d)-യിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള ഒരു അപവാദമാണ്. 2012 ഏപ്രിൽ 1-ന പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന വിധം നടപ്പിലാക്കിയ ഈ ഭേദഗതി, 2012-2013 സാമ്പത്തിക വർഷത്തിലും പിന്നീടങ്ങോട്ടും മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള വിഷയങ്ങൾക്കാണ് ബാധകമാക്കിയതെന്ന് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിലവിൽ ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് വന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ അപ്പീലുകളും 2013-14 നിർണ്ണയ വർഷത്തിന് മുൻപുള്ള കാലഘട്ടവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ളവയാണ്.

17. **കേപ് ബ്രാൻഡി സിൻഡിക്കേറ്റ് വേഴ്സസ് ഐ.ആർ.സി**[7] കേസിൽ, സ്റ്റെർൺഡേൽ എം.ആർ പ്രസ്താവിച്ചു:

*"മുൻ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അവ്യക്തമായി തോന്നുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, തുടർന്നുള്ള നിയമനിർമ്മാണം പരിശോധിച്ച് മുൻനിയമത്തെ ഉചിതമായി വ്യാഖ്യാനിക്കാമെന്ന് **അറ്റോർണി ജനറൽ വേഴ്സസ് ക്ലാർക്ക്സൺ**[8] കേസിൽ വ്യക്തമായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. മുൻ നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ*

7 [1921] 2 കെ.ബി. 403

8 [1900] 1 ക്യൂ.ബി 156, 163, 164

തെറ്റായ ഘടനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് തുടർന്നുള്ള നിയമനിർമ്മാണം മുന്നോട്ടുപോയതെങ്കിൽ, അതുവഴി ആ മുൻ നിയമത്തെ മാറ്റാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നു; എന്നാൽ മുൻ നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ എന്തെങ്കിലും അവ്യക്തത ഉണ്ടെങ്കിൽ, തുടർന്നുള്ള നിയമനിർമ്മാണം മുഖേന മുൻനിയമത്തെ ശരിയായി വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം."

18. നിയമത്തിന്റെ ഘടനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിൽ, മുൻ നിയമം ദുർഗ്രാഹ്യമോ അവ്യക്തമോ അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നിലധികം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്ക് ഇടനല്കുന്നതോ ആണെങ്കിൽ, മുൻ നിയമം എത്തരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കണമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ തുടർന്നുള്ള നിയമനിർമ്മാണം പരിശോധിക്കാമെന്ന അംഗീകൃത തത്വം **ബിഹാർ സ്റ്റേറ്റ് വേഴ്സസ് എസ്.കെ.റോയ്**[9] കേസിൽ ഈ കോടതി ശരിവച്ചിട്ടുണ്ട്. **ജെം ഗ്രാനൈറ്റ്സ് വേഴ്സസ് കമ്മീഷണർ ഓഫ് ഇൻകം ടാക്സ്, ടി.എൻ.**[10] കേസിൽ,നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 80-HHC-യുടെ ഉപ-വകുപ്പ് 2(b) ഭേദഗതി ചെയ്തതിനു മുൻപും ശേഷവുമുള്ള മാറ്റങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു:

"13. 1991-ൽ വകുപ്പ് 80-HHC-യുടെ ഉപ-വകുപ്പ് (2)-ലെ ഖണ്ഡം (b)-ൽ "കൂടാതെയുള്ളത്"എന്ന പ്രയോഗം ചേർക്കുക വഴി, "ധാതുക്കളും അയിരുകളും"എന്ന പൊതു വിഭാഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തെ വേർതിരിച്ചെടുക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. അതായത്, ഇത്തരത്തിലൊരു അപവാദം ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, നിർദ്ദിഷ്ട സംസ്കൃത ധാതുക്കളും അയിരുകളും, "ധാതുക്കളും അയിരുകളും"എന്ന പൊതുപ്രയോഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുമായിരുന്നു. മുറിക്കുകയും മിനുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രക്രിയയ്ക്ക് വിധേയമാകുന്ന ധാതുക്കൾക്കും അയിരുകൾക്കും മാത്രമേ വകുപ്പ് 80-HHC പ്രകാരമുള്ള ആനുകൂല്യത്തിന് അർഹതയുള്ളൂ എന്നും

9 (1966) സപ്പ്ളിമെന്ററി എസ്.സി.ആർ 259

10 (2005) 1 എസ്.സി.സി 289

അതിനാൽ സംസ്കരിച്ച ധാതുക്കളുടെയും അയിരുകളുടെയും മറ്റ് എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളും പൊതു വിഭാഗത്തിന് ബാധകമായ, പൊതുവായ ഒഴിവാക്കലിന്റെ പരിധിയിൽ തുടർന്നും ഉൾപ്പെടുമെന്നും ഇത് അർത്ഥമാക്കുന്നുണ്ട്. അതായത്, "ധാതുക്കളും അയിരുകളും"എന്ന വാക്കുകൾ വിശാലാർത്ഥത്തിൽ, അപവാദങ്ങൾ കൂടാതെ വ്യാഖ്യാനിക്കണമെന്ന് വകുപ്പ് 80-HHC-യുടെ 1991-ലെ ഭേദഗതി വ്യക്തമായി തെളിയിക്കുന്നു. നേരത്തെ നിലവിലുള്ള നിയമവ്യവസ്ഥകൾ ശരിയായി വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ പിന്നീട് രൂപപ്പെടുത്തിയ നിയമങ്ങൾ പരിശോധിക്കാവുന്നതാണെന്ന് മുനിസിപ്പൽ കമ്മിറ്റി വേഴ്സസ് മണിലാൽ [(1967) 2 എസ്.സി.ആർ 100 : എ.ഐ.ആർ 1967 എസ്.സി 1201]; പപ്പു സ്വീറ്റ്സ് ആൻഡ് ബിസ്ക്കറ്റ്സ് വേഴ്സസ് കമ്മീഷണർ ഓഫ് ട്രേഡ് ടാക്സ് [(1998) 7 എസ്.സി.സി 228] എന്നീ കേസുകളിൽ കോടതി വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗം ധാതുക്കൾക്ക് വകുപ്പ് 80-HHC-യുടെ പ്രയോജനം ലഭ്യമാക്കിയ ഭേദഗതി 1991-ലാണ് ആദ്യമായി അവതരിപ്പിച്ചത്. ഉപവകുപ്പ് (2)(b)-ലെ "ധാതുക്കൾ" എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ സംസ്കരിച്ച ധാതുക്കളെ ഒരിക്കലും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ലെന്ന് ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയാൽ, ചില വിഭാഗം ധാതുക്കളെ ഒഴിവാക്കുന്ന ഉപവകുപ്പിന്റെ പ്രഭാവത്തിൽ നിന്ന് സംസ്കരിച്ച ധാതുക്കൾക്ക് സംരക്ഷണം നൽകുന്ന 1991-ലെ ഭേദഗതി അർത്ഥശൂന്യവും വൃഥാവ്യായാമവുമായി മാറും."

19. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 209(1)(d)-യിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള, "*കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ*" എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തർക്കം, 2012-ലെ ധനകാര്യ നിയമം വഴി വകുപ്പ് 209(1)(d)-ൽ ചേർത്ത നിബന്ധന പരിശോധിക്കുക വഴി പരിഹരിക്കാനാകും. ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി ആദായനികുതി കിഴിക്കാതെ നികുതിദായകന് പണം നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നികുതിദായകൻ അടയ്ക്കേണ്ട മുൻകൂർ നികുതി കണക്കാക്കുമ്പോൾ പ്രസ്തുത നികുതിത്തുക അതിൽ നിന്ന് കിഴിക്കാനാകില്ലെന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ

നിബന്ധന വ്യക്തമാക്കുന്നു. 2012-ലെ ധനകാര്യ ബില്ലിലെ വ്യവസ്ഥകൾ വിശദീകരിക്കുന്ന മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ, മുൻകൂർ നികുതി കണക്കാക്കുമ്പോൾ പ്രസ്തുത സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ ആയ ആദായനികുതിയ്ക്ക് തുല്യമായ തുക കുറയ്ക്കാൻ നികുതിദായകന് അനുമതി നൽകിക്കൊണ്ട് വകുപ്പ് 209(1)(d) വ്യാഖ്യാനിച്ച് കോടതികൾ വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചതാണ് പ്രസ്തുത ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചതിന്റെ പശ്ചാത്തലമെന്ന് പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. "*കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ*" എന്ന പ്രയോഗത്തിന് റെവന്യൂ നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം അംഗീകരിച്ചാൽ, ഭേദഗതി വഴി വകുപ്പ് 209(1)(d)-യിൽ നിബന്ധന ചേർത്തത് അർഥശൂന്യവും വൃഥാവ്യായാമവുമാകും. 2012-13 സാമ്പത്തിക വർഷത്തിന് മുൻപുള്ള എല്ലാ നിർണ്ണയങ്ങളിലും, നികുതിദായകന് കിഴിവ് വരുത്താത്ത പൂർണ്ണ തുക ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും, മുൻകൂർ നികുതി ബാധ്യത കണക്കാക്കുമ്പോൾ കിഴിക്കാവുന്നതോ ചുമത്താവുന്നതോ ആയ ആദായനികുതിയ്ക്ക് തുല്യമായ തുക കുറയ്ക്കാൻ നികുതിദായകന് അവകാശം നൽകുന്ന വിധം വകുപ്പ് 209(1)(d) വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ മേൽപ്പറഞ്ഞ നിബന്ധന കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ച ലക്ഷ്യം പൂർത്തിയാകുകയുള്ളൂ.

20. നിയമത്തിലെ അധ്യായം XVII-ൽ നൽകിയിട്ടുള്ള മറ്റു വ്യവസ്ഥകൾ പരിഗണിക്കാതെ വകുപ്പ് 234B വേറിട്ട് വ്യാഖ്യാനിക്കണമെന്ന റവന്യൂവിന്റെ വാദത്തിൽ ഞങ്ങൾ സാധുത കാണുന്നില്ല. മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുമ്പോഴാണ് ഒരു നികുതിദായകന് വകുപ്പ് 234B പ്രകാരം പലിശ അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യത ഉണ്ടാകുന്നത്. വകുപ്പ് 234B-യിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന "നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട നികുതി"എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ നിർവചനം സ്രോതസ്സിൽ നിന്ന് കിഴിക്കുകയോ ചുമത്തുകയോ ചെയ്യുന്ന നികുതിയെ ബന്ധപ്പെട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും, വകുപ്പ് 234B-യുടെ മുൻവ്യവസ്ഥകൾ, അതായത്, മുൻകൂർ നികുതി അടയ്ക്കാനുള്ള ബാധ്യതയും അത്തരം നികുതി അടയ്ക്കാതിരിക്കുകയോ ഭാഗികമായി മാത്രം അടയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതും സംബന്ധിച്ച് ബോധ്യപ്പെട്ടതിനു ശേഷം മാത്രമേ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട നികുതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പലിശ ഈടാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതിനാൽ,

നികുതിദായകൻ നൽകേണ്ട മുൻകൂർ നികുതി കണക്കാക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 209 അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് വകുപ്പ് 234B-യുടെ ഉള്ളടക്കം വ്യാഖ്യാനിക്കാനാകില്ല. 2012-2013 സാമ്പത്തിക വർഷത്തിന് മുൻപുള്ള നിർണ്ണയങ്ങളിൽ, മുൻകൂർ നികുതി കണക്കാക്കുമ്പോൾ സ്രോതസ്സിൽ നിന്ന് കിഴിക്കാനോ ചുമത്താനോ കഴിയുന്ന ആദായനികുതി കിഴിക്കാൻ നികുതിദായകന് കഴിയുമെന്ന് ഈ കോടതി നേരത്തെ തന്നെ വിധിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ, മുൻകൂർ നികുതിബാധ്യത അടയ്ക്കുന്നതിൽ എതിർകക്ഷി പിഴവ് വരുത്തിയെന്ന് പറയാനാകില്ല. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ റവന്യൂ വിഭാഗത്തിന് മുന്നിൽ മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടെന്നും സ്രോതസ്സിൽ നികുതി കിഴിക്കാത്ത വ്യക്തികൾക്കെതിരെ നടപടിയെടുക്കാൻ റവന്യൂവിന് അധികാരം നൽകുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ നിയമത്തിലുണ്ടെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് **മദ്രാസ് ഫെർട്ടിലൈസേഴ്സ്** കേസിൽ(മേൽപരാമർശം) മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയും 2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1262-ൽ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത വിധിന്യായവും ഈ കോടതി ശരിവയ്ക്കുന്നു. വകുപ്പ് 209 (1)(d)-യിൽ ചേർത്ത നിബന്ധന അനുസരിച്ച്, 2012-2013 സാമ്പത്തിക വർഷത്തിന് ശേഷം സാഹചര്യം മാറിയിട്ടുണ്ടെന്നതിൽ തർക്കമില്ല; പ്രസ്തുത നിബന്ധന അനുസരിച്ച്, സ്രോതസ്സിൽ നിന്ന് കിഴിക്കാത്ത നികുതി ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഒരു തുക നികുതിദായകന് ലഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മുൻകൂർ നികുതി കണക്കാക്കുമ്പോൾ നികുതിദായകന് പ്രസ്തുത നികുതി കിഴിക്കാനാകില്ല.

21. നിയമത്തിലെ 209. 234B എന്നീ വകുപ്പുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള വാദങ്ങൾ ഈ കോടതി കേട്ടുകഴിഞ്ഞതിനാൽ, റവന്യൂ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റു തർക്കങ്ങൾ പരിഗണിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നില്ല. നിലവിലെ തർക്കവിഷയത്തിനു പ്രസക്തമായ, നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ഞങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, കോടതിയ്ക്ക് മുന്നിലുള്ള ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകളിലേയ്ക്ക് ഞങ്ങൾ കടക്കുന്നില്ല.

22.അതനുസരിച്ച്, റവന്യൂ ഫയൽ ചെയ്ത അപ്പീലുകൾ തള്ളുന്നു.

2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 1338-1341, 2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1323, 2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1324, 2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1325, 2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 1326-1331, 2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1322, 2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1342, 2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 1295- 1299, 2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1303-1307, 2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1311-1312, 2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1314, 2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1310

23. അൽക്കാടെൽ ലൂസെന്റ് യു.എസ്.എ ഇൻകോർപ്പറേറ്റഡുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് 2004-05 മുതൽ 2007-08 വരെയുള്ള നിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലേക്കും അൽക്കാടെൽ ലൂസെന്റ് വേൾഡ് സർവീസസ് ഇൻകോർപ്പറേറ്റഡുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് 2004-05 മുതൽ 2008-09 വരെയുള്ള നിർണ്ണയ വർഷങ്ങളിലേക്കും നിർണ്ണയ ഉത്തരവുകൾ പാസാക്കിയിരുന്നു. പ്രസ്തുത ഉത്തരവുകളിൽ, മറ്റു കാര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം, നികുതിദായകരോട് നിയമത്തിലെ 234A, 234B, 234C എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം പലിശ അടയ്ക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. നിർണ്ണയ ഉത്തരവുകളിൽ അതൃപ്തരായ നികുതിദായകർ സമർപ്പിച്ച അപ്പീലുകൾ സി.ഐ.ടി തള്ളി. ***ഡയറക്ടർ ഓഫ് ഇൻകം ടാക്സ് വേഴ്സസ് മിത്സുബിഷി കോർപറേഷൻ***[11] കേസിൽ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധി ആധാരമാക്കി,നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 234B പ്രകാരം പലിശ അടയ്ക്കാൻ നികുതിദായകർ ബാധ്യസ്ഥരല്ലെന്ന് ഐ.ടി.എ.ടി വിധിച്ചു. 21.10.2011-ന ഐ.ടി.എ.ടി പാസാക്കിയ ഉത്തരവ് ചോദ്യം ചെയ്ത് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 260A പ്രകാരം റവന്യൂ സമർപ്പിച്ച അപ്പീലുകൾ 07.11.2013-ലെ ഒരു വിധിന്യായത്തിലൂടെ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് അനുവദിച്ചു. തുടക്കത്തിൽ നികുതി ബാധ്യത

11 [2010] 330 ഐ.ടി.ആർ 78

നിഷേധിച്ച നികുതിദായകരെ, പിന്നീട്, സ്രോതസ്സിൽ നികുതി കുറയ്ക്കാത്തതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം ഇന്ത്യക്കാരായ, പണം നൽകിയ വ്യക്തികളുടെ മേൽ കെട്ടിവയ്ക്കാൻ അനുവദിക്കാനാവില്ല എന്ന കാരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഇത്തരമൊരു നിലപാട് സ്വീകരിച്ചത്. നികുതിദായകരുടെ പ്രേരണയില്ലാതെ, പണം നൽകിയവർ സ്രോതസ്സിൽ നികുതി കിഴിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയിരിക്കുമെന്ന് സങ്കൽപ്പിക്കാൻ പ്രയാസമാണെന്നും ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. അതനുസരിച്ച്, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 234B പ്രകാരം പലിശ നൽകാൻ നികുതിദായകർ ബാധ്യസ്ഥരാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി വിധിച്ചു.

24. 07.11.2013-ന ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായവും പിന്നീട്, പ്രസ്തുത വിധിയെ ആധാരമാക്കി, വകുപ്പ് 234B പ്രകാരം പലിശ നൽകുന്ന വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് റവന്യൂവിന് അനുകൂലമായി വിധി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് 08.09.2014-ന ഡൽഹി ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായവുമാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ അപ്പീലുകളുടെ ആധാരം. പ്രസ്തുത അപ്പീലുകൾ ഉയർത്തുന്ന വിഷയം 2016-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1262-ൽ ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ തീർപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

25. അതനുസരിച്ച്, മേൽപ്പറഞ്ഞ സിവിൽ അപ്പീലുകൾ ഈ കോടതി അനുവദിക്കുന്നു.

അങ്കിത് ഗ്യാൻ അപ്പീലുകൾ തീർപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു.